

Život farností 3

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí, Lešná a Branky březen 2007

Posvátná doba postní

Modlitba, půst a almužna

Prožíváme dobu postní. Jsme s Ježíšem na poušti. Církev nám připomíná: modlete se. Důležitá je ranní modlitba, jak nám napsal o. arcibiskup Jan Graubner. Dále se máme postit. Třetí lék pro dobu postní je almužna. V našem kostele je pokladnička Charity a pokladnička s nápisem Chléb sv. Antonína. Tyto tři prostředky půst, almužna a modlitba nám pomáhají v boji proti pokušení.

Křížové cesty

Církev nás také povzbuzuje, abychom v době postní rozjímali o utrpení Ježíše Krista. Touto cestou bych chtěl povzbudit všechny farníky, aby přicházeli na křížové cesty. Ve Valašském Meziříčí jsou vždy v pátek a v neděli v 16⁴⁵. V Lešné v pátek v 16⁰⁰ a v Brankách ve středu po večerní mši svaté. Zvlášť bych chtěl povzbudit děti a jejich rodiče. Křížová cesta je pro ně srozumitelná. Nemusí stát na jednom místě. Mohou se dívat na obrazy. Bylo by velikou chybou nevyužít tuto příležitost. Vděčně vzpomínám na to, jak jsem jako chlapec chodil s maminkou a bratrem na křížové cesty. Je pravda, že jsem se styděl chodit s dětmi od obrazu k obrazu, a raději jsem seděl v lavici. Křížová cesta mě však vždy hluboce oslovovala a na rozdíl od jiných bohoslužeb byla pro mě naprosto srozumitelná. Podle mě je smutné, že už letos bylo tolik pobožností křížových cest, a mnozí dospělí i děti nebyli ani na jedné. Necháváme jako vždy všechno na poslední chvíli.

Korunka

Když rozjímáme o utrpení Ježíše Krista, chtěl bych také připomenout modlitbu, kterou se dá vše vyprosit. Modlitbu, která je mi zvláště drahá – Korunku Božího milosrdenství. S touto modlitbou spojil Ježíš až neskutečné přísliby:

1. Kdo se tuto modlitbu jen jednou pomodlí (s upřímnou lítostí a důvěrou), obdrží milost nekonečného Božího milosrdenství. Pravděpodobně jde o milost šťastné hodiny smrti.
2. Těm, kdo se tuto modlitbu modlí vytrvale, slibuje Ježíš, že je bude chránit v životě a zvláště v hodině smrti.
3. Ježíš také slíbil sv. Faustyně, že touto modlitbou je možné vyprosit vše, co není v rozporu s Boží vůlí. Předpokládá se, že jde o modlitbu vytrvalou.
4. Hojně milosti slibuje Ježíš těm, kdo druhé naučí tuto modlitbu a k této modlitbě své bližní povzbuzuje.
5. Když někdo umírá a jiný se u něho tuto modlitbu pomodlí, zachrání jeho duši. Tady je velká šance pro ty, kdo ještě při vědomí odmítali návštěvu kněze.

Vyzkoušejte vyzkoušené! Ježíšovo Srdce je otevřeno dokořán. Při této modlitbě můžeme mít účast na oběti Ježíše Krista. Není špatné při některém desátku, pokud se modlíte sami, rozpažit ruce do podoby kříže. Ať už se modlíte v kleče, v sedě nebo při modlitbě stojíte. Můžeš se tak modlit jako lotr po pravici. Můžeš se také dívat na Ježíše očima Marie, když stála pod křížem. Při této modlitbě můžeš být spojen s Ježíšem skrze vše, co tě bolí a trápí na těle i na duši. Vždyť on naše nemoci a bolesti vzal na sebe a jeho ranami jsme uzdraveni.

o. Pavel

Naše kostely IV

Jako poslední (nikoli co do významu) v sérii „Naše kostely“ zbývá představit farní kostel sv. Michaela archanděla v Lešné. Dotkneme se zároveň některých událostí veřejného života v této obci. První zmínky o katolickém kostele v Lešné se objevily v letech 1420–1430, bohužel se však nezachovala žádná dokumentace o tom, jak vypadal. Lze však soudit, že to byl kostel dřevěný. Dle zápisu z r. 1635, nalezeném v makovici kostelní věže, byl původní chrám zasvěcen „ke cti a chvále blahoslavené Trojice“. Roku 1589 přichází do Lešné luteránský církevní správce. V následujících letech se vrchnost zřekla katolické víry, což je možno konstatovat o celém panství, dle zásady „cujus regio, ejus religio“ (čí je území, toho i náboženství). Roku 1620 byla Lešná vypálena: vyhořel nejen zámek a panský dvůr, ale také chrám Páně. K obnovení duchovní správy dochází až r. 1638.

V r. 1641 je Lešná prodána Ignáci Severskému, za něhož byla farnost přičleněna k meziříčské faře (odtud spravována spolu s farností zašovskou a rožnovskou). K významným úpravám kostela dochází po r. 1684, za Jana Emanuela hraběte Lažánského. Ten nechal přistavět ke kostelu věž s cibulovitou střechou a pokrýt ji šindelem. Za něj byly také ke kostelu přistavěny dvě boční kaple, takže celkový půdorys stavby dostal tvar kříže. Kostel byl celý kamenný, 22,5 m dlouhý a 19,5 m široký. Zřídit znovu samostatnou duchovní správu (nezávislou na VM) se však podařilo až r. 1730. V r. 1732 má věž již 3 zvony a kostel je zasvěcen sv. Michaelu archandělovi. Rovněž byly dostavěny dvě oratoře a celý vnitřek kostela byl vymalován významným moravským malířem Josefem Sattlerem.

dokončení na straně 4

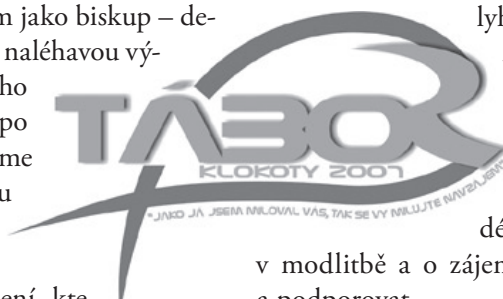
Pozvání na Celostátní setkání mládeže

Letos ve dnech 13.–19. srpna proběhne v Táboře – Klokotech Celostátní setkání mládeže. Poselství k tomuto setkání připravil biskup Jiří Padour, delegát ČBK pro pastorační mládež.

Bratři a sestry,

na začátku postní doby se na vás obracím jako biskup – delegát ČBK pro pastorační mládež s velmi naléhavou výzvou: Myslete na mládež! Vedle obvyklého zamyšlení nad naším životem, s touhou po Boží blízkosti během postní doby, chceme vyburcovat vaše svědomí k pronikavému zpytování o tom, jak se o naši mládež staráme. Nemůžeme ji přece nechat na pospas bezbřehému bezbožnému působení, kterého jsme svědky na všech stranách v nebývalé intenzitě a dosud neznámých formách. Nenechte se strhávat plytkostí a slizkostí, kterou jsou zaplavena média. Kdo ví, jestli se ještě vzpomínáme z hluku, který se vedral do všech koutů světa, i do naší země a prostoupil společný i intimní prostor. Kdo se to posmívá Kristu, když žádá čistotu srdce!? Kristus před námi visí na kříži, abychom nezoufali. Vstal z mrtvých pro naši spásu. Rozumíme jeho oběti? Jsme schopni oběti? Neopouštějme Krista, vynikajícího učitele života, jak nám to prostě, pevně a moudře sdělují evangelia. Následujme Krista Pána každý osobně a zároveň společně v církvi a s církvi.

Svatý otec Jan Pavel II. zavedl každoroční oslavy světového dne mládeže. Slavíme je v okruhu Květné neděle s biskupy

na celém světě. Svátý otec věděl, že je třeba mládež sdružovat. Nachází způsoby a možnosti, aby se mladí mohli sejít ve víře, aby mohli vyjádřit svou radost a rostli v ušlechtilé lásce, v obohacujících vztazích, aby se naučili v modlitbě hledat svou životní cestu, nechali se inspirovat Slovem Božím a hlavně aby zažili pravdu, kterou vyjádřil Pán Ježíš: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“ (Mt 18, 20). To se děje v různých společenstvích, ve farnostech, hnutích a řádech. To je chvályhodné a obdivuhodné.

Zvláštní příležitostí však může být a bývá právě zmíněné diecézní setkání mládeže s biskupem před Květnou nedělí. Chceme na ně pozvat tímto listem všechny mladé a vás ostatní prosíme o podporu v modlitbě a o zájem, s kterým budete mladé sledovat a podporovat.

Chceme právě tak už nyní a při této příležitosti pozvat mladé lidi na letní celorepublikové setkání v Klokotech u Tábora 13.–18. srpna tohoto roku. Těší nás, že se někteří už podílíte velmi účinně, s obětavostí, radostí a nasazením na přípravách.

Tolik si my biskupové přejeme oslovit všechny mladé a setkat se s vámi.

Pro dobu postní, velikonoční i pro naše setkání kéž nám všem Pán Bůh požehná.

Mons. Jiří Padour

Poznámka redakce: podrobnost o setkání, včetně přihlášek naleznete na adrese <http://www.tabor2007.signaly.cz>.

Sexualizace médií má katastrofální dopad na dospívající dívky

Zpráva zveřejněná 19. 2. 2007 Americkou psychologickou asociací (APA) potvrzuje, že vzrůstající „sexualizace“ médií ohrožuje zdravý a přirozený vývoj mládeže. Ohroženou skupinou jsou především dívky. Zpráva Americké psychologické asociace (APA) je výsledkem zkoumání nejrůznějších sdělovacích prostředků – od televize a filmů přes hudbu a časopisy až po počítačové hry a internet. Prozkoumán byl i vliv reklamy a obchodních produktů.

„Máme dostatek důkazů k závěru, že sexualizace má negativní vliv na nejrůznější oblasti, včetně poznávací funkce, fyzického a mentálního zdraví a zdravého sexuálního vývoje,“ říká dr. Eileen Zurbriggenová, profesorka psychologie na Kalifornské univerzitě a vedoucí výzkumného týmu APA, v tiskovém prohlášení doprovozcím zprávou. I když šíření nezdravého pohledu na

sexualitu působí negativně na všechny věkové kategorie, největší škody může spáchat u dospívajících, tvrdí se ve zprávě. Dosažení sexuální dospělosti není snadný proces a ještě se komplikuje, pokud jsou dospívající povzbuzováni k tomu „být sexy,“ aniž by vlastně věděli, co to znamená.

Základem výzkumu se staly závěry studií, které uvádějí, že děti a adolescenti tráví denně až šest hodin u nejrůznějších druhů sdělovacích prostředků – z toho tři hodiny denně patří televizi, hodina až dvě počítači a internetu. Podle zprávy APA se mládež v televizi setkává „se světem, který je nepřiměřeně mužský a kde jsou ženské postavy mnohem více než mužské představovány jako atraktivní a provokativní. Podobně umělkyně bývají prezentovány tak, že spíše než jejich schopnosti je představován vzhled, jako by základem jejich úspěchu bylo tělo a sexualita, říká zpráva.

V oblasti písňových textů zatím není k dispozici podrobnější studie, APA však na četných příkladech ukazuje, jak současné populární písničky představují ženy jako

sexuální objekty a mluví o nich degradujícím způsobem. K podobným závěrům vede analýza časopisů pro náctileté – jejich základním poselstvím je, že prvním cílem ženy má být snaha být atraktivní a upoutat muže.

Významnou část výzkumu tvořila oblast obchodních produktů – APA si zde všímá jak skutečnosti, že výrobky určené dětem a dospívajícím dívkám též podléhají tomuto trendu. Oblečení a kosmetika pro stále mladší věkové kategorie zdůrazňuje ženskou sexualitu. Podobně na trhu s hračkami bylo zjištěno, že i panenky pro dívky ve věku 4–8 let bývají oblečeny do provokativních modelů. Poslední oblastí výzkumu se stala reklama a také zde asociace našla významnou míru sexualizace žen – tendence využít ženy či dívky ve svůdných pózách pro zlepšení odbytu výrobku stále narůstá.

Všechny tyto vlivy dávají u dívek vzniknout řadě vážných problémů, říká zpráva APA – z nezdravého předávání sexuality pocházejí tři hlavní psychické problémy dívek, tj. poruchy příjmu potravy, sebedoceňování a deprese. Existují též doklady o tom, že tento falešný obraz a z něj pocházející negativní vztah k vlastnímu tělu vedou k pozdějším problémům v sexuální oblasti v dospělosti.

TS–ČBK

ZŠ Salvátor

Lyžařský výcvik

Žáci 7. ročníku se v termínu 12.–16. února 2007 zúčastnili zimního lyžařského výcvikového kurzu v oblasti Bumbálka pod vedením Mgr. B. Vodákové. Výcvikový kurz probíhal formou denního dojíždění, v němž se učilo lyžovat celkem 18 žáků. Ačkoliv byla tato zima téměř bez sněhu, kurz proběhl za příjemných sněhových podmínek i veselé nálady.

Na závěr lyžařského kurzu byly uspořádány závody ve slalomu ve dvou kategoriích – dívky, chlapci. Zde jsou výsledky:

1. kategorie – dívky:

1. místo - Kateřina Dobiášová
2. místo – Kateřina Janíková
3. místo – Žaneta Škrlová

2. kategorie – chlapci:

1. místo – Filip Denk
2. místo – Kryštof Mikušek
3. místo – Jiří Bareš

Mládežnická laťka

Dne 20. února 2007 proběhla v odpoledních hodinách soutěž ve skoku vysokém „Mládežnická laťka“ v ZŠ Masarykova. Naši školu reprezentovali žáci z 2.–9. ročníku v kategoriích – chlapci, dívky.

Václav Haiker z 8. třídy skokem do výšky 150 cm vybojoval

1. místo a Martina Palyzová, také z 8. třídy, skokem do výšky 140 cm získala 2. místo.

Blahopřejeme a děkujeme všem skokanům za velmi pěknou účast.

Literární soutěž

Žáci naší školy se zúčastnili literární soutěže O poklad strýca Juráša. Pořadatelem byla Městská knihovna ve Valašském Meziříčí. Radka Marjaková obsadila hezké 2. místo v kategorii žáků 8. a 9. tříd.

Olympiáda v českém jazyce

V okresním kole olympiády českého jazyka získala Jana Mikušková z 9. třídy pěkné 7. místo.

Srdečně zveme

V pátek 16. března v 16⁴⁵ pořádá ZŠ Salvátor křížovou cestu pro farnost. Všichni jste srdečně zváni!

Třídní chůzky

Třídní schůzky se uskuteční 27. března v 16⁴⁵, jimž bude předcházet schůzka s pracovníkem Úřadu práce ve Vsetíně p. Adámekem, která je určena pro rodiče žáků 8. tříd. Těšíme na spolupráci s Vámi.

Velikonoční prázdniny

Velikonoční prázdniny proběhnou 5. a 6. dubna 2007.

Jana Dobešová

Nejnovější statistiky katolické církve

Do katolické církve patří 1,15 miliardy lidí, to znamená 1/6 světové populace. Nejnovější statistiky katolické církve přináší Papežská ročenka, Annuario Pontificio, která byla nedávno představena Svatému otci. V uplynulém roce Benedikt XVI. zřídil 12 nových biskupských stolců, 9 metropolitních, jednu apoštolskou administraturu a jmenoval 180 nových biskupů.

Nejdynamičtější rozvoj zaznamenala církev na africkém kontinentu. Počet věřících, seminaristů a kněží se zvýšil o více než 3% (resp. 31,1; 3,55; 3,46). Také na asijském a americkém kontinentu převyšuje růst počtu věřících přirozený přírůstek (resp. 2,71%; 1,2%). V Evropě se udržuje na stejné úrovni. Ve srovnání s jinými kontinenty přibývají kněží nejrychleji v Asii (3,80%) a totéž platí i pro kandidáty kněžství (2,90%). Kněží naopak ubývají v Oceánii (-1,80%), v Evropě i v Americe (v obou kontinentech o -0,50%). V Evropě panuje také největší krize povolání. V roce 2005 se počet kandidátů kněžství na Starém kontinentu snížil téměř o 2% (-1,90%). V roce 2005 mezi sty seminaristy pocházelo 32 z Ameriky, 26 z Asie, 21 z Afriky, 20 z Evropy a 1 z Oceánie – informuje Annuario Pontificio na rok 2007.

TS–ČBK

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

„Každý člověk má v Božích očích věčnou a nekonečnou hodnotu.“

Jan Pavel II.

Stále měj na paměti, že není důležité, jak dlouho žiješ, ale jak autenticky žiješ. Buď si vědom toho, že tebou proniká Boží láska, vlévá se a vylévá se z tebe. Pak pocítíš, jak jsi cenný. Poznáš, co znamená žít. Pak bude tento svět o trochu jasnější, teplejší, lidštější i díky tobě.

Jsmo na jedné lodi...

„Počkej chvílku, řeknu manželovi, on tě odveze. Já jsem strašně utahaná... Tak – nejde to. Má nějaké jednání. Jedeme spolu.“

Před vrcholem kopce se proti nim v protisměru vyřítilo auto. Stihly se vyhnout, ale jejich vůz dostal smyk. Převrátil se a skutálel se ze srázu. Ta, jež chtěla odvézt, měla lehčí otřes mozku. Řidička si zlomila páteř, ale zůstala na živu.

Bylo mi třicet let, doma čekala pětiletá holčička a čtyřletý chlapec. Když jsem se po dlouhém léčení vrátila k rodině, připadala jsem si jako břemeno. Měla jsem pocit, že můj život už nebude nic jiného než strašné každodenní trápení. Nebyla to jen tělesná bolest. Byl to hlavně pocit bezmoci, zbytečnosti, úzkost a strach. Nebylo by lepší, kdybych zemřela? Neviděla jsem žádné východisko. Máma s babičkou se do mě obuly.

„Jak si to představuješ? Zabývat se jen sama sebou, hloubat nad svým utrpením? A co tvé děti? Uvědomuješ si, že tě potřebují?“

Ve chvíli, kdy jsem dosáhla úplného dna jámy zoufalství, jsem nahlas zvolala: „Pane, nejsem hodna, abys vstoupil pod mou střechu, ale Ty přesto přijdeš!“

Tehdy přišel Pán Ježíš do mého domu. Hleděla jsem do jeho ran. Pochopila jsem... je to Bůh, a přece vstoupil do lidského těla, aby na sobě nesl lidská trápení. Já tu ležím připoutána svou nehybností k posteli, ale On byl přibitý na kříž.

Uvědomila jsem si, že Ježíšovo utrpení mělo smysl, že velikonocní oběť platí i mně a že ji mohu přijmout.

A přijala jsem ji. A začaly se dít zázraky. Ne, nevstala jsem fyzicky. Ale změnila jsem se zevnitř.

Pán Ježíš mi daroval víru. A kde je víra, není bezmocnost.

Pán Ježíš mi přinesl naději. A kde je naděje, není strach.

Pán Ježíš mě naplnil svojí láskou. A jeho láska dala smysl mému životu.

Bůh má i pro mne svůj plán při budování Božího království. V jeho lásce a moci mohu být matkou svým dětem. I moje trápení dostalo smysl. Mohu svědčit o Něm samém. Právě pro mou slabost je zjevné Boží milosrdenství. Už není nejdůležitější bolest. Mám mnohem víc. Ježíš je se mnou na stejné lodi.

otec Jaroslav Kašpar

Naše kostely IV

dokončení ze strany 1

Roku 1827 je u kostela postavena kaple, která je zároveň rodinnou hrobkou hraběcí rodiny Beessů. Tři roky nato dochází k dalšímu rozkvětu kostela: P. František Šerý povolává hranického řezbáře Jana Sumbalu, takže do kostela přibýly nové oltáře a sochy. Roku 1859 se zde konaly svaté misie (opakovaně i v letech 1871, 1880, 1898, 1922, 1926, 1937 a 1938). Při příležitosti misí darovali r. 1859 dva farníci kostelu obraz P. Marie růžencové. K dalším renovacím dochází r. 1880, kdy byla makovice věže přebudována do jehlanovitého tvaru a pokryta plechem. Pro kostel byly rovněž v této době pořízeny 3 nové oltáře, zasvěcené sv. archandělu Michaelovi, sv. Valentýnovi a sv. Janu Nepomuckému. Ostatní oltáře byly zrušeny (oltář Nejsvětějšího Spasitele a sv. Anny).

Roku 1882 sloužil zde mši sv. brněnský biskup Dr. František Saleský Bauer (opakovaně v r. 1906, to již jako olomoucký arcibiskup). Na zdejších hřbitově vždy navštívil hroby svých zemřelých příbuzných a přátel (coby bohoslovec pobýval Bauer často na lešenské faře). Za P. Františka Kubartha (duch. správcem 1889–1904) byly provedeny opravy fresek (vídeňský restaurátor F. H. Schönbrun) a pořízeny sochy sv. Petra a Pavla a sv. Cyrila a Metoděje. Roku 1896 sloužil v lešenském chrámu svou první mši sv. P. Bartoloměj Kulajta, rodák z Vysoké, první novokněz z Lešné, P. Jan Kubín, o 7 let později. Na novém hlavním oltáři z r. 1898 jsou umístěny sochy sv. Michaela archanděla, na levé straně sv. Josefa a na pravé straně sv. Anny. Byly rovněž pořízeny nové varhany (hrají dodnes). V r. 1902 darovala německá spisovatelka baronka Ebnerová kostelu sochy Nejsvětějšího srdce Ježíšova a Neposkrvněného srdce P. Marie. Roku 1906 (opakovaně r. 1921) byly opraveny a posvěceny kapličky stojící na návrší k Vysoké (původně jich bylo 5 a každá zobrazovala jedno z pěti tajemství bolestného růžence – dnes zůstaly pouze dvě). Na závěr stejného roku byly zakoupeny nové jesličky. Generální vizitaci farnosti (r. 1909) vykonal olomoucký světící biskup dr. Karel Viznar. V bočních kaplích byly také ve stejném roce umístěny židle k sezení. Roku 1912 sloužil v místním chrámu mši sv. pražský kardinál Lev Skrbenský (požehnal sňatku zdejší komtesy Terezie Marie hraběnky Kinské s baronem Karlem Spiegelfeldem). Kostel dále dostal sochu sv. Antonína (posvěcena r. 1916) a sochu P. Marie s dítětkem (posvěcena r. 1921).

Za 1. světové války byly za peněžní náhradu odebrány zvony sv. Jana (560 kg) a sv. Valentýna (261 kg), přičemž o záchranu největšího zvonu sv. Michaela (1000 kg) se zasloužil pan farář, když poskytl úplatek v podobě metrů mouky (duchovním správcem v letech 1904–1936 byl P. František Křížan). K zavěšení nových zvonů dochází r. 1926. Dva menší zvony a umíráček byly opět sňaty r. 1942, tentokrát ovšem bez náhrady (památný zvon sv. Michaela z r. 1731 byl opět zachráněn na přimluvu pana hraběte Kinského).

Roku 1928, v souvislosti s elektrifikací obce, bylo provedeno osvětlení kostela. Kromě toho, že následující rok byl jubilejním rokem svatováclavským, slavila se r. 1929 v Lešné další dvě jubilea: 500 let od založení duchovní správy v Lešné a 200 let od jejího obnovení. Při této příležitosti byl také slavnostně otevřen spolkový dům “Naše domovina” (od r. 1972 na jeho místě stojí Kulturní dům). V r. 1930 opět navštívil farnost biskup, tentokrát Mons. Jan Stavěl, a to za účelem biřmování. (Další sv. biřmování udělil r. 1942 biskup Stanislav Zela.) Roku 1931 zde sloužil mši sv. velmistr řádu německých rytířů, Neubert Klein (šňatek Margarety Kinské s velkostatkářem Podskalským, pánem z rodu Lichtensteinů). Roku 1935 sloužil ve zdejší kostele svou primiční mši sv. P. Josef Hruška SDB, rodák z Vysoké.

Před koncem 2. světové války (1944) byla vykonána generální oprava kostela: všechny oltáře byly znovu pozlaceny, došlo k opravě lavic i podlahy (houba), dále byla opravena střecha, kromě fresek byla spravena fasáda zvenku i zevnitř. Na věž byly pořízeny kostelní hodiny s dvěma ciferníky. Tehdejší duch. správcem zde byl P. František Neiser, který zde působil po dobu internace P. Josefa Absolona. Varhany byly částečně restaurovány v 50. letech, stejně jako střecha, která si žádala opravu. V této době byly mimo jiné zabaveny církevní matriky, rozpuštěny katolické spolky a zastaveny veškeré mimokostelní aktivity. Náboženství bylo zdobrovolněno. Rovněž hřbitov (až dosud konfesní) byl předán do správy MNV. Spolkový dům “Naše domovina” byl převeden do socialistického vlastnictví (r. 1960). Roku 1962 byly zakázány průvody (Boží Tělo a všechna procesí).

Další úpravy v kostele a jeho okolí následovaly za P. M. Čechala (1962–1974): brizolitová omítka, oprava hrobky hrabat Beessů, kanalizace kolem kostela, odvodnění fary, železná okna na věži, betonová dlažba před kostelem a další úpravy včetně těch, které přišly s reformou II. vatikánského koncilu. Od r. 1972 je kostel řazen mezi národní kulturní památky. K renovaci nástropních fresek

dochází zásluhou akademické restaurátorky pí. Renaty Bartoňové z Brna, a to za P. Karla Dronga. Ten byl lešenský duchovní správce v letech 1974–1992 (jeho předchůdce, P. Josef Berec v Lešné působil pouhých 5 měsíců). Roku 1975 se začínají restaurátorské práce na oltářích a freskách kostela (Charita Červený Kostelec, p. František Petrák z VM). Počátkem 80. let byla přes výslovný nesouhlas duchovního správce zbořena památná farní budova z r. 1730. V r. 1982 byly v kostele instalovány nové lavice a 2 nové zpovědnice. Skupinou horolezců z VM byla na věži kostela obnovena makovice s křížem. V r. 1984 dochází k opravě varhan, následujícího roku jsou opraveny věžní hodiny.

Od r. 1991 zastupuje místního duch. správce P. Jan Valenta. Za něj probíhá následujícího roku biřmování (biskup Jan Graubner). V r. 1994 dochází ke generální opravě varhan. Ve stejném roce přebírá duchovní správu v Lešné P. Pavel Stefan. Následně probíhá oprava střechy kostela, oprava oken a fasády kostela (2001), jakož i instalace nového osvětlení, oprava omítek a vnitřní výmalba (r. 2004–6). Je také zbudován nový přístavek před sakristií (1998). Další biřmování udělil o. biskup Josef Hrdlička (1997, 2003), tentýž v místním chrámu požehnal v jubilejním roce znak a prapor obce. Duchovní správce posvětil novou sochu archanděla Michaela nad hlavním vchodem (2003). O. arcibiskup Jan Graubner biřmoval další farníky v Lešné r. 2006.

K farnosti Lešná patří obce Lhotka (kaple sv. Cyrila a Metoděje z r. 1872), Příluky (kaple sv. Jana Nepomuckého z r. 1869), Perná (kaple sv. Josefa 1898, socha P. Marie z r. 1906), Vysoká (kaple sv. Floriána a Šebestiána, 1866). Je namístě vyjádřit vděčnost všem, kteří se o naše kostely a kaple starají. Jmenovitě všem kostelníkům, varhaníkům, zpěvákům, těm, kdo zdobí, uklízejí či jinak slouží. Kostel je označován jako dům Boží. Zdali toto označení bude i do budoucna pravdivé, záleží i na nás samotných.

Podle pramenů sestavil P. František Urban

Kaple v Policích

První stránka v Životě farností je o našich kostelech. Pocházím z Polic, které patří do farnosti Branky. Pamatuji si, že kostel byl vymalován uvnitř asi v letech 1934–1935 za P. Františka Matýska, který tam působil. Také tam přibyla socha sv. Terezičky Ježíškovy, která pochází z Lurd. Dárce byla slečna Anežka Radová, která byla na pouti v Lurdech. Byla nemocná a byl to od ní dar pro kostel v Brankách.

Co se týká kaple v Policích, to mi vyprávěla paní Svobodová Bohumila. Tehdy byl v Policích starostou její otec. Asi v roce 1921 byl na návštěvě v Policích pan arcibiskup Stojan a starosta tohoto vzácného hosta provázela vesnicí. Kousek nad školou po druhé straně cesty byl větší palouk,

uprostřed malá louže a pan arcibiskup se zadíval na tu část půdy a pak pronesl: „Tady by mohl stát kostel, je to pěkné místo.“ Po nějakém čase se tato myšlenka stala skutečností. Dnes na tomto místě stojí pěkná kaple. První krytina byla břídlíce, která časem dosloužila, a byla nahrazena plechovou krytinou. Betonové hrazení bylo zbourané a postavené nové, protože Památkový úřad na to nějakou částkou přispěl, a trval na tom, aby to bylo v původním stavu. V katastrální mapě obce je tato kaple zapsána jako kostel.

10. října 1933 byla kaple posvěcena. Bylo velmi pěkné počasí a mezi hosty byli pozváni i kněží z Kelče. Tehdy tam působil jako kaplan pozdější pan kardinál František Tomášek.

Marie Slimáčková

Máme naše děti trestat?

Pohledu na děti, skotačící a hrající si během mše svaté, jsme dnes již zcela uvykli. Při svém láskyplném pohledu na ně bychom si měli uvědomit, že mezi jeden z úkolů rodiny patří také děti dobře vychovat, a tím je připravit na jejich budoucí život ve společnosti.

Důležitý aspekt při výchově představuje autorita. Ta je přímo nezbytná. Avšak v dnešní moderní demokratické době často opomíjena. Dítě potřebuje znát hranice svého jednání a právě rodičovská autorita mu je má stanovit. Někteří rodiče se však bojí, aby své dítě neutiskovali, proto je raději rozmazlují, jiní zase mají malé sebevědomí a mají strach, aby něco nepokazili. Dítě pak reaguje tím, že neposlouchá. Co dělat pro to, aby dítě poslouchalo? Především je nutné, aby se rodiče domluvili a měli na dítě stejné nároky. Ty je dál třeba vysvětlovat, nacházet slova, kterým děti rozumějí, převádět své požadavky do jejich chápání. Varujme se toho vychovávat donucováním. Dítě se učí poslouchat zákazy v období mezi 8. měsícem a 2. rokem. V tomto věku by mělo zažít důrazné ne. Zákaz pro ně neznámá to co zákaz pro dospělého, který jej chápe jako potírání jeho osobní svobody. Pro děti zákazy představují ochranu před nebezpečím, které ony samy neznají. Když dítě neposlechne, musí následovat trest. Pouhé vysvětlování občas nestačí. Pokud

dítě kouše, ať je matka kousne také. Pochopí tak vážnost činu. Tresty by měly být voleny inteligentně a přiměřeně (nechat uklidit, zaplatit, splnit nějaký úkol v zájmu rodiny), bez ponižování a beze svědků. Tělesné tresty nejsou řešení, ale rychlý pohlavek je lepší než žádná reakce. Svou roli při výchově hraje také osobní příklad. Slova, po kterých nenásleduje skutek, vedou k psychologické

hluchotě dítěte. Slova a skutky se musí doplňovat. Proto i příklad je třeba patřičně okomentovat. Jinak jej dítě nenásleduje a stává se pouze pasivním pozorovatelem. Další věcí, na kterou bychom neměli zapomenout, je naučit naše děti slušnosti a zdvořilosti, ale také brát zřetel na druhého, pohotově nabídnout pomoc tomu, kdo ji potřebuje. Pokud je takovéto chování dítěti vštípeno před dospíváním, stává se to pro ně reflexem.

O dané problematice se více můžete dozvědět v těchto knihách:

Patrik Delaroché: **Rodiče, nebojte se říkat NE**, Portál 2000
Jiřina Prekopová: **Malý tyran**, Portál 2000.

Převzato z OLDIN

Charita informuje

Obvazy pro malomocné

Charita ve Valašském Meziříčí by vás ráda informovala o novém způsobu humanitární pomoci. Jedná se o nenáročnou a časově neomezenou pomoc lidem, kteří jsou nakaženi leprou – trpí malomocenstvím. Díky pletení obvezů pro malomocné, kteří mohou používat jen obvazy z čisté bavlny, lidé projevují svoji solidaritu na celém světě. Charita Valašské Meziříčí hledá ochotné ženy či dívky, které by tyto obvazy pletly. Materiál by dodávala Charita. V případě Vašeho zájmu kontaktujte Veroniku Kondrátovou na telefonním čísle 776 243 761 nebo 571 619 981.

Počítače pomohou na Ukrajině

Ve valašskomeziříčském kraji se v poslední době objevilo několik počítačů, které se kvůli vyřazení z provozu měly objevit ve sběrném dvoře. Ale proč by se měly ničit, když mohou ještě sloužit? Díky spolupráci s arcidiecézní Charitou a panem Strojvusem vznikla myšlenka darovat tyto přístroje jako humanitární dar na Ukrajinu. Budou umístěny v zařízeních, kde se tato technika stane snad prvním „bezdrátovým“ spojením se světem. V Charitě jsme moc rádi, že se do této sbírky zapojují lidé i z různých institucí a nabízejí nám svoji pomoc. Vždyť tímto gestem vyjadřují

svoji solidaritu a projevují svůj zájem o zlepšení životních podmínek v zemích východní Evropy.

V Charitě Valašské Meziříčí doufáme, že tato pomoc nebude poslední, a vždycky svým dílem pomůžeme, kde to bude zrovna nejvíce nutné.

Sněhurka jak ji ještě neznáte

Tímto divadelním představením začalo poděkování kolektivním, kteří se účastnili Tříkrálové sbírky na území Valašského Meziříčí a přilehlých obcí. Celá akce proběhla v sobotu 10. února 2007 v Kulturním domě v Hrachovci. Protože bylo počasí velmi přívetivé, sjelo se okolo 80 dětí v doprovodu jejich rodičů a babiček.

Na úvod všechny pozdravila a poděkovala za účast na celonárodní sbírce ředitelka Charity paní Zdislava Odstřilová, přičemž za plentou na pódiu už do sálu pokukovali drsní rytířové alias trpaslíci Šmudla, Doktor, Kejchal a další. Divadelní společnost Historika přijala pozvání a zahrála strašidelnou pohádku o Sněhurce a několika trpaslících, kteří na sobě měli místo čepiček opravdové brnění a svou paní bránili ostrými meči. Příběh byl pro děti tak poutavý a zábavný, že si nestačily chodit ani pro tak oblíbenou Kofolu a párek s hořčicí. Nakonec jako v každé pohádce všechno dobře dopadlo a probuzená Sněhurka byla osvobozena a unesena na lékařském lehátku v doprovodu svého prince. Další atrakcí se stala

světelná show, která zakončila celou účast divadelníků na pořádané akci.

Děti, které měly ještě dost odvahy a síly, se zapojily do nachystaných her, přichystaných oblíbeným skautem Jirkou Hovorkou, neboli Hovíčkem. Na více než hodinu se proměnil sál ve velké bojovné pole, kde děti měřily své síly, ale i rozum a důvtip. Odměnou jim za to byly přichystané sladkosti a drobné dárky, ale také zážitky z radostně prožitého odpoledne. Velkou odměnou pro všechny organizátory byly rozzářené oči malých i velkých účastníků, kteří se již nyní teší na další rok.

Poděkování patří všem sponzorům, bez kterých by nebylo možné tuto akci uspořádat. Byli jimi: Šermířská a divadelní společnost Historika, pan Zábanský, firma Váhala, pekárna JaNex, Efios trading a. s. a Městský úřad Valašské Meziříčí. Ještě jednou mockrát děkujeme!

*Veronika Kondrátová
asistentka ředitele pro pastoraci*

Společenství v našich farnostech Sekulární františkánský řád

Setkali jste se již někdy se zkratkou SFŘ? Jde o sekulární františkánský řád. Jedno jeho malé společenství, které vzniklo ilegálně za komunistické totality, hostuje v naší farnosti. Pokusím se vám je, milí farníci, přiblížit.

Nejprve něco z historie. Sv. František z Assisi ve 13. století založil původně tři řeholní řády: mužský (ten se později rozvětvil na minority, kapucíny, konventuály a observanty), dále ženský řád klarisek a posléze řád kajícíků žijících ve světě – zprvu si říkali kajícíci sv. Františka, později třetí řád sv. Františka a koncem 20. století pak Sekulární františkánský řád (sekulární = řád lidí žijících ve světě). Sem patříme i my.

Vznik našeho malého společenství se váže ke klášteru sester sv. Kříže v Choryni, kde se začalo několik zájemců z různých míst (Mořkov, Nový Jičín, Bartošovice, Rožnov

Proč musíme něco dělat pro mír v duši?

V dnešní době, která patří k nejtěžší – a to ještě nejsme na vrcholu utrpení – si lidé ve větším měřítku, než tomu bylo v minulých staletích, ničí mír v duši. Pokud se dříve člověk nesetkal s vírou a byl v těžké situaci, jen vnitřní dobrá vnuknutí a životní těžkosti, které v člověku vyburcovaly pud sebezáchovy, mu pomáhaly, že morálně neupadl a neprožíval beznadějné stavy.

Ale v dnešní době se mají lidé hmotně poměrně dobře, a tak jsou pro svou pohodlnost a sebelásku vystaveni velikému nebezpečí morálního pádu, který zpočátku může být lákavý, protože člověk nevidí bolestné konce.

Ovšem i věřící lidé jsou vystaveni duchovnímu úpadku, a to se stává stále více častým, když praktikují víru převážně jen zvykově. Dříve to nebylo tak nebezpečné, ale dnešní doba je velmi těžká, protože oživování víry se věnuje méně času, a míra pokušení se zvyšuje.

A proto, ať je člověk věřící nebo nevěřící, se nesmí nechat nést proudem pohodlnosti a egoizmu, ale musí stále něco pozitivního, třeba i velmi malého, denně dělat.

Jestliže si člověk namlouvá, že věří, pak nutně musí ztrácet víru, pokud nic nedělá pro její oživování. Zákeřnost situace je v tom, že to ztrácení víry probíhá nenápadně, a za 5–10 let se člověk najednou zhroutí, obvykle když se dostane do krize, kam vlastně došel, a návrat je velmi těžký, neboť nemá duchovní sílu, kterou sám v sobě ubil.

Proto je potřeba dělat denně drobné sebezápory, modlitby, abychom se poměrně snadno udrželi alespoň na dosavadním duchovním stavu.

Postní úvaha z časopisu Zprávy z Medžugorje

pod Radhoštěm a. j.) shromažďovat nejdříve kolem františkánského kněze P. Bartoloměje Kolka, po jeho smrti pak v našem bytě ve Valašském Meziříčí a pak střídavě vždy v bytě některého z členů společenství. Od svého nástupu 1. července 1994 do VM nám náš pan farář P. Pavel Stefan umožnil scházet se zde, na naší faře. O našem malém společenství, které zde jednou za měsíc vždy druhou neděli odpoledne hostuje, se tedy nedá říci, že je to místní bratrské společenství, protože já jsem jediný z farnosti VM, který k němu patří.

V současnosti je nás celkem 13 profesních členů, občas přijdou sympatizanti. Nejstarší členice je 80 let, druhému nejstaršímu členu je přes 70 let, ostatní jsou převážně ve středním věku, svobodní i jeden manželský pár. Vzdělání nerozhoduje – pro vstup do řádu je nejdůležitější vztah a láska ke sv. Františkovi a ochota následovat Krista. Vstupu předchází iniciace, to je uvedení (asi 3 měsíce), pak oblačka a jeden rok formace před profesí (sliby).

Počátek našeho malého společenství, kromě dvou nejstar-

ších členů, lze položit do r. 1988, jeden z nejstarších členů, byl již 10 let předtím tzv. "soukromým terciářem" (bez komunity), což bylo podle původní řehole možné. Spojení s 1. františkánským řádem máme prostřednictvím duchovního asistenta-minority. Funkce i v tak malém společenství jsou: ministr, zástupce, sekretář, pokladník a formátor. Znak františkánské spirituality jsou: skromnost, radost, vděčnost Bohu, lidem i všemu ostatnímu tvorstvu. Ve vztazích k lidem – minorita (bratří menší). Navenek se naše společenství díky našemu rozptýlení projevuje většinou jen osobitě, a to snahou o dobrý příklad podle zásad zakladatele. Konkrétně: adopce sirotka v zahraničí, přímá adopce dítěte našimi mladými manžely, jeden člen našeho společenství postavil na vlastní nohy sirotka ve Rwandě, nyní posílá finanční pomoc chudobné ukrajinské studentce. Náplní našich setkání je společná modlitba, rozbory evangelia, naučná část, rozhovory a sdílení. Zřídka kdy si společně zazpíváme dvě neznámější františkánské písně, protože mezi 16. a 17. hodinou se již rozcházíme – je to dáno dojížděním ostatních členů. To také způsobuje, že účast a dochvilnost není vždy úplná, ale pevně věříme, že Boží dílo v našem společenství bude i nadále pokračovat, třeba jinými způsoby a jinými formami.

Ludvík Dřímál, jáhen, člen společenství

Mariánské informace

- Socha Panny Marie Fatimské navštívila rodiny, které ji pozvaly, a setrvala u nás 3 měsíce, stejně jako u Alžběty. Děkuji všem, kteří využili této příležitosti, zvláště když si letos připomínáme a slavíme 90. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Dá-li Bůh, socha k nám opět přijde na sklonku letošního roku nebo začátkem roku příštího.
- Při únorovém oblastním setkání Fatimského apoštolátu v přítomnosti o. biskupa Hrdličky byl pořízen videozáznam. Zájemci o DVD nebo videokazetu ať se mi přihlásí.

Václav Chládek

Svatost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Radek Jemelík Zdena Hradilová
Seifertova 704/4 Kunovice 121

Robert Zbranek Jana Kunová
Lazy 42 Kunovice 112

Radek Juřica Šárka Onufráková
Písečná 1159 Lešná – Jasenice 51

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

Tuto modlitbu se modlíme na obyčejném růženci.

Na začátku

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Věřím v Boha...

Na zrnkách Otčenáše

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev,
Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna
a našeho Pána Ježíše Krista,
na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu

Pro Jeho bolestné utrpení
buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (třikrát)

Svatý Bože, Svátý Silný, Svátý Nesmrtelný,
smiluj se nad námi a nad celým světem.

Poznámka: Nic k této modlitbě nepřidávejte. Neměňte její znění; například číslo jednotné na číslo množné při společné recitaci. Tak si to přeji sestry z kláštera svaté Faustyny v Krakově. Tuto modlitbu naučil sestru Faustynu sám Ježíš. My ji jen stěží nějak vylepšíme.

Křest přijali

Lešná

Václav Veselý

Branky

Monika Ludmila Tvrdoňová Karolína Mrnušíková
Ondřej Džobák

Valašské Meziříčí

Jolana Marie Marušáková

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

František Novák *14. 9. 1915 +7. 2. 2007, Sokolská 1087

Život farností číslo 3, ročník XIV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 11. března 2007

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>